

- 4 Novoroční předsevzetí: Jak se zbavit plevelu?
- 6 Rozhovor s varhaníkem Karlem Holnou
- 11 ZMT 11. 1. s Petrem Glogarem o rodině
- 13 Příběh nového varhanního pozitivu
- 15 Tříkrálová sbírka
- 18 Pozvánka na farní ples

Hodnota času

Čas je sám o sobě velmi zajímavý. Běží nezávisle na nás, nemůžeme s ním manipulovat, nemůžeme ho prodloužit ani zkrátit, posunout, zastavit ani vrátit zpět. Můžeme ho ale prožít. Někdy jsme možná v pokušení vnímat čas jako nepřítele, se kterým neustále bojujeme. A přitom je to velký Boží dar.

V křesťanském chápání má čas svůj původ v Bohu a neběží jen tak bezcílně, ale směřuje k jasnému cíli, kterým je Kristus. On je počátek i konec, alfa i omega. Vtělení je zásadním předělem v dějinách. Mnohem důležitějším než všechny revoluce. Náš letopočet má počátek ne v nějaké lidské samospasitelské akci, ale právě v příchodu Božího Syna na tento svět. V životě nemusíme stát na nejistém písčitém povrchu lidských názorů, převratů a ideologií, ale můžeme být zakotveni na pevné skále – na Kristu. S touto jistotou v Kristu můžeme vykročit do všech nejistot nového roku 2024.

Každý rok, každý den i každý okamžik má velkou hodnotu. Říká se, že čas jsou peníze. Možná je ta hodnota ale ještě nesrovnatelně vyšší. To, jak na-

kládáme s vymezeným časem, má dopad na naši věčnost. Když P. Josef Toufar na konci roku 1949, tedy jen několik týdnů před svou mučednickou smrtí, kázal o hodnotě času, vyprávěl jednu perskou povídku:

Jakýsi muž kráčel navečer, už za tmy, po mořském břehu a na pláži našel sáček s drobnými kamínky. Jak se tak procházel, zpozoroval nad mořskými vlnami hejno bílých racků. Protože se nudil, nenapadlo ho nic lepšího, než se kamínky do racků trefovat. Když ho to přestalo bavit, šel domů a v ruce mu zůstal poslední z těch kamínků. Doma u světla krbu pak zjistil, že má v ruce nádherně se třpytící diamant nepředstavitelné hodnoty. Vyděsil se, když si uvědo-

mil, že tak veliký poklad lehkovážně naházel do moře. Spěchal zpátky na mořský břeh, ale žádný z těch diamantů už nikdy nenašel.

My jsme dostali od Boha ještě víc než sáček diamantů. Dostali jsme roky, dny a hodiny na tomto světě. Na nás je, jak s nimi naložíme. Pokud čas, který nám Bůh dává, investujeme do toho, co přetrvá navěky, nebudeme litovat.

P. Dominik

Slyšeli jsme, že s vámi je Bůh

Milí přátelé a čtenáři Fchodovin, stojíme na prahu dalšího roku. Zalíbil se mi verš ze Zacharjáše (8:23): „Toto praví Hospodin zástupů: V oněch dnech se chopí deset mužů z pronárodů všech jazyků pevně cípu roucha jednoho Judejce a řeknou: Půjdeme s vámi. Slyšeli jsme, že s vámi je Bůh.“ Není to krásné?

Kéž i na našem životě je vidět a je o nás slyšet, že s námi je Bůh. Lidé totiž nějak vědí, že ten, s kým je

Bůh, že ten, který žije s Bohem v úzkém vztahu, je pozeňnaný. Proto touží, aby i na nich spočinulo toto pozeňnaní, tyto Boží dotyky, a proto je vyhledávají. Dříve putovali za světci ještě živými, pak (i dnes) k jejich hrobům. Ale tohle všechno může platit o nás a jsme k tomu povoláni. Žijme proto svůj život s Bohem opravdově a budme pro druhé těmi, kteří skrze nás pocítí Boží blízkost a uzdravení.

Pozeňnaný nový rok 2024.

Katka

↑ Mikulášská nadílka v KCMT

↓ Výroba adventních věnců

↓ Koncert Krása Quartet

↓ Dobrodinci na Dobrodni

↓ O království, kde strašilo (Adventní jarmark)

↓ Koncert Musica pro Sancta Cecilia

JAK SE ZBAVIT PLEVELU

Každý Nový rok nás vede v myšlenkách, jaký bude, co přinese zajímavého, v čem bude pro nás příjemný a v čem zase náročný. Nikdo neví lépe, jak to vypadá s naším světem, s naším národem, s každým člověkem, ať je mladý, nebo dříve narozený, než Bůh. A přece se Bůh na svět usmál svým nejkrásnějším úsměvem. Poslal nám do našeho života svého syna Ježíše Krista. Poslal nám úžasnou naději, naději, která nám umožňuje, abychom ten svůj život viděli optimisticky, aby nám nechyběla vnitřní radost, radost, která nám dává sílu, abychom zvládali náročné chvíle, které nás ohrožují na cestě naším pozemským životem. Ježíš přichází stále, každý den, aby nás učil, jak žít v lásce, v pohodě a míru, jak být za všech okolností dobrým a milým člověkem.

Ježíš přichází obdarovat každého, kdo je ochoten a schopen rozevřít svou náruč. A to je šance i pro náš svět, to je šance pro každého člověka, přijmout Ježíše do svého života, do své rodiny. A Ježíš nám to nádherně vysvětluje: *Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce, neboť beze mne nemůžete činit nic* (Jan 15,5). A tady dostáváme návod, vždy se spolehnout na Ježíše. V každé situaci našeho života. Ježíš nám to upřesňuje: *Jako si Otec zamiloval mne, tak jsem si já zamiloval vás. Zůstaňte v mé lásce. Zachováte-li má přikázání, zůstanete v mé lásce, jako já zachovávám přikázání svého Otce a zůstávám v Jeho lásce. To jsem vám pověděl, aby moje radost byla ve vás a vaše radost aby byla plná* (Jan 15,9-11).

Určitě každý máme na začátku každé nové činnosti elán, chuť se s novou věcí poprat, a tak si často dáváme různá předsevzetí, jsme plní energie, že teď to všechno zvládneme lehce. A přitom nám chybí trpělivost, vytrvalost, abychom šli jak v tom civilním, tak i náboženském životě vždy správným směrem. Občas se na silnici setkáte s autem, na němž je vzadu nalepené písmeno „Z“, které hlásá, že za volantem je řidič začátečník, automobilový zajíc. A tuto informaci, toto „Z“ bychom si měli nalepit všichni do svého nitra. Všichni začínáme nový rok, nový začátek. A jaké osobnosti by z nás byly, kdyby se nám podařilo jen část svých předsevzetí dodržet. Ale skončilo to většinou nezdarem. A jsou ty nezdary důvodem, abychom si žádná předsevzetí už vůbec nedělali? Určitě tomu tak není.

Raději přemýšlejme, jaké má být naše novoroční předsevzetí, ale i to předsevzetí zpovědní, aby bylo reálné, abychom ho zvládli. Aby bylo účinné, musí být především **konkrétní**, aby nebylo jen všeobecné, široké co do rozsahu problému. Nepomůže umiňovat si: „Chci se polepšit!“ Musíš si přesně určit v čem a jak. Je to, jako když máš vyplet záhon. Nepomůže říkat „Vypleju plevel.“ Musíš se dívat po jednotlivých kopřivách a bodlácích.

Tvé předsevzetí musí být také **pozitivní** – kladné. Ne, co nebudeš dělat špatného, ale jak to budeš dělat dobře. Další zásada: udělej si předsevzetí **jen jedno**, abys ho mohl dobře hlídat. Při ranní modlitbě si je připomenout, při večerní

zkontrolovat. Kdo si udělá předsevzetí víc, brzo mu dojde elán a odpadne. Tvoje předsevzetí ať je proveditelné. Jeden muž si velkoryse se umiňoval: „Zahrnu svou ženu pozorností“, ouha – a nebylo z toho nic. Lépe by byl udělal, kdyby si umínil: „Tříkrát se kousnu do jazyka, než promluví, když žena začne šveholit něco, co mi jde na nervy.“

Předsevzetí by mělo být **rozumné**. Musíš si dobře ujasnit a zdůvodnit, proč právě v tomto se chceš cvičit, proč ti to stojí za námahu. A poslední rada: ať je tvé předsevzetí **radostné**. Aby sis nehrál na mučedníka, když ti to půjde ztuha. Bez humoru se nezdokonalíš – spíš budeš mrzutý a vztekly. A tak nic nedejme na posměšné anekdoty o novoročních předsevzetích, nic nedbejme na minulé nezmary, a přesto novoroční předsevzetí si udělejme. Předsevzetí jedno, zcela konkrétní, kladné, proveditelné, rozumně zdůvodněné a ra-

dstné. A pokud jsi to nezvládl hned první den nového roku, tak to neodkládej na pozdější termín, čas běží rychle, den za dnem utíká dopředu. A tak si připravuj i svá zpovědní předsevzetí, aby byla k tvému užitku.

Dětem a vnoučatům je také rozumné vysvětlovat význam a důležitost nějakého kladného předsevzetí pro jejich budoucí život. Už před půl tisíciletím napsal Tomáš Kempenský: „Duchovní pokrok člověka se řídí podle předsevzetí. Jestli upadá znovu do chyb i ten, kdo se hodně snaží, jak bude dopadat ten, kdo se nesnaží o nic? Kdyby ses zbavil jen jediné chyby ročně, byl by z tebe znamenitý člověk.“

Všichni jsme Z – začátečníci nového roku. Už teď, v tomto měsíci vydejme se na cestu dobra a lásky, aby ten náš život byl opravdu Bohu milý.

Váš jáhen **Pavel Urban**

Sváteční krátké počtení: Bůh slyší tvé prosby

Jistý vznešený muž požádal amerického prezidenta Lincolna o audienci. Ten mu ji stanovil na časnou ranní hodinu. V obavě, aby nepřišel pozdě, dostavil se do Bílého domu asi o čtvrt hodiny před určenou dobou. Uvedli ho do místnosti, která sousedila s pracovnou prezidenta, a oznámili mu, že bude muset čekat. Návštěvníka překvapilo, že z pracovny slyší prezidentův hlas. S překvapením položil tajemníkovi otázku, zda ještě před ním – tak brzy ráno – přijal prezident nějakou jinou návštěvu.

„Ne, pane! Prezident čte bibli a modlí se,“ oznámil tajemník.

„A to dělá každý den?“ otázal se host.

„Ano, prezident si vyhradil první pracovní hodinu pro čtení bible a modlitbu.“

Tak Abraham Lincoln každý den čerpal moudrost a sílu. Ano, zde máme odpověď, proč byl tak požehnaným a užitečným mužem. Všechny své síly a schopnosti dal věrně do služby Bohu i lidem. A třebaže nevyměnil – jako král David – pastýř-

skou hůl za královské žezlo, přece i on nastoupil do prezidentského úřadu přímo z dřevěné chatrče (1861). A jako takový byl pro nespočetné lidi velkým přínosem a požehnáním.

MODLITBA

Bože, věčný a svatý, nesmrtelný a neviditelný, s vděčností a radostí si připomínáme, čím jsi pro nás smrtelné lidi: provázíš statečného a podpíráš slabého, jsi světlem bloudícímu a radostí zkoušenému, vůdcem poutníků a pomocníkem dělníka, útočištěm ztroskotaného a osvoboditelem utlačovaných, pomocí lidem v pokušení, silou vítězi, vládcem vládců, přítelem chudých, útěchou hybnoucích, nadějí umírajících.

Dej nám Pane, čeho je nám třeba. Chceme zahrnout všechnu svoji hrdost, nezávislost, pýchu a sebevědomí. Se vši důvěrou se Tě odevzdáváme. Víme, že můžeš být pro nás vším.

Autor **J. Bailie**,
vybral **Ch. Tvrzník**

„SKRZE VARHANY PROŽÍVÁM VÍRU“

O vlnách zvukových i vodních s p. Karlem Holnou

Dnes jsme pro vás připravili rozhovor s dalším z našich varhaníků, panem Karlem Holnou. Málokoho by asi napadlo, že máme mezi sebou tak výborného varhaníka v důsledku následků ničivé povodně...

Jak to vlastně bylo s vaším přestěhováním na Jižní Město?

S rodinou jsme tou dobou bydleli v Karlíně v Břežinové ulici a v srpnu 2002 jsme v důsledku povodně měli kompletně vyplavený byt do úrovně kliky od dveří. Říkali jsme si, že máme do bytu dost schodů, ale naše zvýšené přízemí bylo málo zvýšené. Došli jsme náhradní bydlení a mohli jsme si vybrat bydlet na Černém Mostě nebo v Horních Kunraticích (zastávka u Kunratického lesa). Vybrali jsme si Kunratice a na podzim před Vánoce jsme se přestěhovali z náhradního bydlení (mezitím jsme bydleli u mé maminky). Nejdříve jsme chodili do kostela do Kunratic.

A jak jste se vlastně stal varhaníkem u nás?

To stalo tak, že jsem se jednou vracel v neděli do Prahy a nestihl jsem mši přes den. Vypravil jsem se tedy k sv. Františkovi na večerní mši, která byla zrovna tichá. Po mši jsem se zastavil v zákřístii a zeptal se pana Audyho, jestli je to časté mít tichou

mši, že bych mohl vypomoci. Pan Audy mi dal tužku, abych se napsal na nástěnku. Zanedlouho se mi ozvala Magdaléna Brunová (Svobodová) a domluvili jsme si spolupráci. Nějaký čas jsem hrával pořád v Kunraticích a občas v sobotu ráno u sv. Františka. Časem jsem viděl, že bych byl v této farnosti více potřebný, a proto jsem definitivně přešel sem. A přibral jsem si Komunitní centrum, kde jsem se střídal s panem Mátlem. Po jeho smrti jsem začal hrát každou středu v KCMT a občas i neděle.

Pocházíte z Prahy?

Ano, narodil jsem se v březnu r. 1957 v Praze, ale dětství jsem prožil v Unhošti u Kladna u babičky.

Jak to?

Moji rodiče pracovali ve Filmových laboratořích Barrandov a také kousek odtamtud bydleli. Školka i škola byly daleko, a tak se rodiče rozhodli nechat mě u babičky a její sestry, které byly obě vdovy a staraly se o mě. Tam jsem vyrůstal do jedenácti let. Do Prahy jsem přišel v průběhu páté třídy.

Kam jste potom chodil?

Od šesté třídy jsem chodil do ZDŠ Pod Žvahovem, což bylo docela složité. Autobusem jsem jel do

Hlubočep, pak pěšky podchodem pod tratí a do kopce do školy. Tam jsem dohodil devátou třídu.

Jaký směr vás lákal pro další studia?

Od otce jsem odkoukával od dětství jeho elektro-technický um, takže jsem pak studoval na Střední průmyslové škole spojové techniky v Praze 1 v Panské ulici.

Potom jsem si podal přihlášku na ČVUT, kde jsem byl přijat na obor radioelektronická zařízení. A v roce 1982 promoval.

„Dětství jsem prožil v Unhošti u babičky.“ 1958

Po škole jste musel na vojnu?

Po vysoké škole jsem byl rok na vojně – jako poddůstojník v Litoměřicích.

Neměl jste problém se v době normalizace dostat na vaše „vysněné školy“?

Pán nade mnou držel ochrannou ruku, přestože se o mně vědělo, že hraji na varhany v kostele, dostal jsem se na první pokus, kam jsem chtěl. A ani lepší místo na vojenskou službu bych si nemohl přát. Chodili mě navštěvovat bohoslovci z litoměřické fakulty. Což je absurdní, protože na naší posádce probíhal odposlech komunikace armád západního bloku. Na pracovištích měli být pouze prověření lidé. Až posledních 14 dní před propuštěním se na to přišlo.

Jak jste se seznámili s manželkou?

Poněkud komplikovaně. V době, kdy jsem ze zdravotních důvodů přerušil studium, se měnily osnovy dalších ročníků. Abych mohl složit rozdílovou zkoušku z počítačového programování, musel jsem se připravovat u spolužáka z nižšího ročníku (Petra Kalfuse). Když mi v neděli odpoledne cosi vysvětloval, řekl mi, že si na hodinu potřebuje odskočit, ať počkám. Zeptal jsem se, kam jde, jestli bych mohl s ním. On šel hrát na mši. Když tam tak hrál, požádal jsem ho, jestli bych mohl zahrát jednu sloku písně během mše, on s velkými obavami souhlasil. Když mě slyšel hrát, nechal mě dohrát zbytek mše.

Za krátký čas mě pak požádal, jestli bych místo něj nemohl hrát ve všedních dnech u sv. Josefa na Malé Straně. Já jsem tuto nabídku přijal a tam jsem svou budoucí manželku potkal.

Na střední průmyslové škole. 1975, Praha

Jak jste se naučil hrát na varhany?

V dětství v Unhošti mě babička brávala na mše svaté a po mši zpívala při zkouškách na kůru, tam jsem vysedával a pozoroval profesionálního varhaníka pana Kofroně. Tenkrát mě vůbec nenapadlo, že budu časem hrát také. Babička měla doma harmonium, na které jsem si zkoušel hrát. Chtěli mě dát do hudební školy v Unhošti od sedmi let, ale přijali mě až od osmi. Studium hry na klavír

mě bavilo, patřil jsem k nejlepším žákům, a když jsem odešel během páté třídy do Prahy, dohodl jsem se s P. Lubomírem Blechou ze zlíčovského kostela sv. Filipa a Jakuba, že bych se tam učil hrát na varhany, a velmi brzy jsem tam hrával při mších svatých. Takže od svých 11 let hraji i na varhany.

Hrál jste i na jiný nástroj?

Ve svých 14 letech jsem se seznámil se salesiány (můj strýc mě během prázdnin vzal na Akci Z, v rámci které věřící mládež se salesiány opravovala kostely, do Trmic v Ústí nad Labem). A když mi bylo 18 let, tak mě pan Rychlý přivedl do Kobyliš do rytmické skupiny. Tou dobou jsem už měl vlastní elektronické varhany, které mi koupila maminka. (Stály asi 15 tisíc korun, což bylo na tu dobu hodně peněz.)

„Ve 17 letech mi maminka koupila elektronické varhany.“ S maminkou. 1960, Praha

Tam jste chodil pravidelně?

Ano, hrával jsem tam při rytmických mších svatých a pak i na „klasických“ mších na píšťalové varhany. Tady jsem hrával i během studií na VŠ; když jsem však byl na vojně, byl vydán zákaz hrání rytmických mší a po vojně jsem tam už nechodil.

Kdy a kde jste měli svatbu?

Se ženou Jindřiškou jsme chodili asi tři čtvrtě roku (bylo nám 27 let), po krátké přípravě na man-

želství jsme se vzali nejdříve na úřadě v Jinonicích a pak v kostele sv. Josefa na Malé Straně, bylo to 21. listopadu 1984.

„I díky hraní na varhany jsem mohl potkat svoji budoucí ženu.“ Svatba. 1984, Praha

Kde jste bydleli?

Nejdříve jsme jezdili na víkendy do Unhoště, kde jsme měli po zemědělské tetě k dispozici dvě místnosti (pokoj a kuchyň) a k tomu dvorek i menší zahradu. Přes týden jsem bydlel v garsonce s maminkou na Barrandově a Jindřiška pracovala jako radiologická laborantka v Nemocnici pod Petřínem, kde byla i ubytovaná. V té době se moje maminka podruhé vdala (když mi bylo 18let, tak mi zemřel otec) a přestěhovala se ke svému druhému muži, a tím nám uvolnila byt. Tam jsme nakonec bydleli se svými dvěma malými dětmi.

Kdo se vám narodil?

V roce 1985 se nám narodila naše první dcera Kristýna a v roce 1987 druhá dcera Klára. Ty jsou již obě vdané a mají své rodiny. Mám dvě vnoučky a jednoho vnoučka. V roce 1992 jsme si osvojili syna Jana, protože ze zdravotních důvodů už manželka nemohla mít další děti. Během počáteční péče o něj jsme zjistili, že má Jan DMO (dětskou mozkovou obrnu) a silnou slabozrakost. Přes tyto handicapy se statečně pere se životem. Studoval v Jedlič-

kově ústavu a nyní je se mnou doma. Protože má 3. stupeň invalidity, nemůže být zaměstnán.

„Tatínek mi ukazuje elektroniku.“ 1960, Praha

Kde jste pracoval?

Již během studií na střední škole jsem docházel do filmových laboratoří Barrandov, kde jsem se učil promítat. Ještě před 18. rokem jsem složil promítací zkoušky v Klánovicích. Po promoci jsem nastoupil do elektronického oddělení filmových laboratoří. Tam jsem pobyl jen tři měsíce, protože mi přišel povolávací rozkaz.

Po návratu z vojny jsem se tam vrátil, oprášil svůj stůl a pokračoval. Po svatbě a narození dcery zatoužila moje žena po větším bytě a vzhledem k tomu, že mi nebyl přidělen, změnil jsem zaměstnání a dělal jsem patentového referenta na Úřadu pro vynálezy a objevy (schvalování a zamítání patentových přihlášek).

Tam jsem vydržel 9 měsíců, protože jsem byl mezitím povolán na vojenské cvičení, kde jsem se seznámil s inženýrem pracujícím ve VÚMS (Výzkumný ústav matematických strojů) ve Vokovicích. Ten mě zlákal ke konkurzu u nich. Byl jsem přijat. Pořád jsme bydleli na Barrandově. Mezitím jsme zkusili sehnat byt na inzerát. Pak nám ze tří stran přišel stejný inzerát na byt 3+1 v Karlíně. Bylo to výměnou za barrandovský, ještě před skokem cen před revolucí.

Po revoluci?

Po revoluci se rušily určité úkoly ve VÚMS, začal jsem proto pracovat v Československé televizi, po rozpadu ČSFR pak v České televizi. Směnný provoz byl velice náročný, jak mi vyrůstaly děti, rozhodl jsem se změnit zaměstnání.

Našel jsem si místo servisního technika ve firmě M+S, ve které se repasovaly počítačové monitory pro IBM, časem tato česká pobočka německé firmy zanikla, přestoupil jsem do ČKD na oddělení lokomotivních měničů v době, kdy podnik jako takový přestal prosperovat, v prvním stupni se stěhoval do Hloubětína, pak do Zličína a pak došlo k propouštění zaměstnanců. Byl jsem mezi prvními.

Zkusil jsem VZLÚ (Výzkumný zkušební elektrický ústav) v Letňanech, v té době mi zemřela manželka a krátce na to jsem byl propuštěn (byl zrušen úkol, na kterém jsme pracovali). Na inzerát jsem sehnal práci v MHS, kde se zabývali počítačovou telefonii a tam jsem vyvíjel kusové analogové HW zařízení na zakázku.

Tam jsem vydržel až do svého „důchodu“, po skončení analogové éry telefonů pro mě nebyla práce a do předčasného důchodu jsem odejít nechtěl, tak jsem provozoval péči o osobu blízkou (o syna Jana).

S manželkou Jindřiškou a dětmi Kristýnou, Klárou a Janem. 1997, Karlín

Jak se proměnila vaše víra během všech událostí, které vás potkaly?

Jako malý jsem víru bral, že patří k mému životu. S manželkou jsme složili salesiánské sliby a žili jsme jako salesiánští spolupracovníci, po smrti ženy bylo pro mě dojíždění do Kobylis hodně složité a byl jsem slibů zproštěn. Místo toho se plně věnuji službě varhanické. Všechny události беру tak, jak přijdou, a jsem rád, že mohu víru prožívat i skrze hudbu.

Co na závěr?

Postrádám varhanický dorost. Mladí se soustředují pouze na klavírní produkci, což je škoda. Hra na varhany má svá specifika, ale není až tak složitá: 1. se nepoužívá dynamika, síla zvuku se nastavuje použitím počtu píšťal, 2. se běžně nepoužívá staccato, ale hraje se vázaně, 3. lze u dvoumanuálových varhan zvýraznit melodii hrou na oba dva manuály a 4. si lze přidat po delší době hraní i pedály.

Dnešní doba je zvláštní: za mých mladých let byla éra zesilovačů TW40, kdy jsme si montovali třípásmové stavebnicové reprobedny z Hi-Fi klubu Svazarmu a snažili se dostat z LP desek, kotoučových magnetofonových pásků a později i z kazet co nejlepší zvuk, dnes jsou k dispozici CD se studiovou kvalitou zvuku a téměř všichni je poslouchají na 3 W plastových „chrastítkách“, kdysi jsme se snažili u tehdejších elektronických varhan používat všechny rejstříky a... dnes mají

mladí k dispozici klávesy s výběrem z několika set zvuků (např. CASIO WK 7600 má 850 zvuků + efekty) a používají jen jeden klavírový zvuk!

Jsem humorista. Na výtku již zesnulého P. Stanislava Hrácha: „Vy jste jenom konzumenti, chodíte jen v neděli do kostela na mši svatou, co dělá každý z vás pro šíření víry ve svém okolí?“ mohu sám za sebe odpovědět: „Já nic, já muzikant!“

Ve svém živlu. Noc kostelů v Kunraticích. 2019

Pane Holno, děkuji za milý rozhovor. Přeji naší farnosti, aby díky vašemu nadšení a příkladu přibýlo těch, kteří se budou této službě také rádi věnovat.

Katka

Křesťanské cvičení od 15. ledna: nové kurzy

Křesťanské cvičení je pohybovým konceptem vycházejícím z pilates. Cvičením provádí Jiří Kubeš, který pracuje jako lektor pohybu v Praze. Věnuje se pilates, postrehabilitační péči a švýcarské fyzioterapii.

Skrze naši tělesnost, jakožto Bohem stvořenou, můžeme Boží přítomnost při pohybu zažít. Tíhou světa a hříchu se ale boříme a naše těla postupně chátrají, přicházejí bolesti či velmi omezená hybnost ve stáří. Postupně pak tuto schopnost, zažít Boha ve svém těle, ztrácíme.

V křesťanském cvičení se tak učíme, jak tělo správně držet a v tomto držení ho i efektivně zacvičit. Zároveň věřící zjišťuje, že jeho tělo je se spiritualitou úzce spojeno. Pakliže sám sebe více pozná, třeba právě v pohybu, může mít možnost i mnohem více proniknout do vztahu mezi ním a Bohem a tento vztah na svém těle zcela nově prožít.

Těší se na vás **Jiří Kubeš**

Kontakty: [instagram.com/krestanske_cviceni/](https://www.instagram.com/krestanske_cviceni/),
enrappa.com

POZVÁNKA: ZASTAVENÍ V KCMT 11. 1. V 19.00

O rodině po Vánocích s Petrem Glogarem, bosým karmelitánem a rodinným terapeutem

Zastavení u Matky Terezy s Petrem Glogarem, bosým karmelitánem z pražského kláštera Fortna a rodinným terapeutem, se koná 11. ledna v 19 hodin v KCMT a má téma „rodina po Vánocích“.

Co dnes české rodiny nejčastěji trápí, zvláště poté, co pomine vánoční atmosféra? Přinášíme ochutnávku z chystaného rozhovoru.

Povánoční období je pro rodiny podle některých údajů nejkritičtější v roce (dopad vánočního shonu, vyšší rozvodovost až po svátcích, zadlužení z dárků...). Nedala by se – z Vašich zkušeností rodinného terapeuta – podniknout nějaká preventivní opatření ještě před Vánoci?

Je to pochopitelné. Celá příprava na Vánoce je mnohdy obdobím, kdy klademe na sebe a na druhé nadstandardní nároky – co bychom chtěli změnit nebo uskutečnit, a byli bychom rádi, aby všichni nejbližší byli spokojeni. A možná jsme si museli i vzít půjčku na dárky a dochází nám, co to bude znamenat v dalším roce. Přichází zklamání z nenaplněných očekávání od druhých. A s tro-

chou humoru, hned 7. ledna, týden po Novém roce, slavíme slavnost všech zemřelých novoročních předsevzetí. Takže na novoroční splín je zaděláno.

Z Vaší praxe rodinného terapeuta, co rodiny v dnešním Česku nejvíc trápí, s čím za Vámi přicházejí?

Já vidím samozřejmě jen nepatrný vzorek rodin. Většinou jsou to těžkosti v partnerské komunikaci, dospívající děti, které se chovají jinak, než by rodiče chtěli, u mladistvých je to pak hledání sexuální identity, dále úzkosti z budoucnosti, ztráta smyslu života a v neposlední řadě odchod jednoho z partnerů. A to kolem Vánoc bývá časté.

Jakou konkrétní a praktickou pomoc by rodinám měla poskytnout politika a církev? Co v dosavadních službách nebo tématech chybí?

Co by měla poskytnout politika, tak v tom nejsem expert, pokud ale jde o Církev, mělo by se její společenství stále více stávat tvořivým ateliérem lidskosti. A to především pro ty, kdo se dostali na okraj.

Rozhovor připravila **Tereza Zavadilová**

JIHOMĚSTSKÝ MASOPUST 2024

Milí farníci a přátelé,

ráda bych se na vás obrátila s prosbou o pomoc s budováním tradice Jihoměstského masopustu.

Již několik let pořádáme v masopustním čase v KCMT program pro rodiny s dětmi. Pomáhá v tom KC Zahrada, která si pod svá křídla vzala masopustní průvod od metra Opatov směrem k nám.

My máme na starost program v sále Komunitního centra. A tak touto cestou prosím o pomoc s přípravou a organizací. Letos s ohledem na jarní prázdniny jsme dali termín na pátek 2. 2. (jsou pololetní prázdniny).

Co je k tomu potřeba? Umět udělat druhému radost, dát svůj čas, trochu nápadů. Časově: 2. 2. příprava sálu, prostoru a her od cca 11.00 – potom společný oběd a program od cca 14. 30.

Hlaste se prosím u Vlasty Hamalové, nejlépe do 15. 1. Moc děkuji,

Vlasta

Foto: Masopustní průvod 2023

OBNOVA V DUCHU SVATÉM Pozvání k duchovnímu obohacení

S potěšením vás zveme na seminář s názvem „Obnova v Duchu svatém“, který začíná 18. března 2024.

Seminář bude probíhat po dobu tří měsíců a je otevřený pro všechny zájemce, kteří hledají duchovní růst, hlubší pochopení a osobní proměnu. Setkávat se budeme každý čtvrtek od 19:00, počínaje datem 18. března a konče 30. červnem 2024 v kostele sv. Františka na Chodově.

Seminář představuje pravidelná setkávání, která vám nabídnou možnost prohloubit svou duchovní cestu. Mimo čtvrtěční setkání obnova představuje také každodenní rozjímání nad textem. Seminář nabízí možnost zamyslet se nad

různými aspekty našeho života a víry, a tím nás povzbudit k hlubšímu a autentičtějšímu duchovnímu růstu.

Všechny tyto aktivity mají za cíl obohatit náš duchovní život a posílit naše vztahy jak s Bohem, tak i se společenstvím kolem nás. Připojte se k nám na cestu obnovy v Duchu svatém a objevte nové možnosti, jak prohloubit svoji víru a pochopení.

Těšíme se na vás!

**Renata, Pavlína, Jiří
Mirka a David**

Kontakt: Renata Černá
cerna.rena@seznam.cz, 737 371 721

NOVÉ „VARHANY“, PŘESNĚJI VARHANNÍ POZITIV, V KAPLI MATKY TEREZY

Pohled organologa

Historie: Barokní pozitiv pochází prapůvodně z lidického kostela, kam byl postaven v letech 1719–20. V lidickém kostele se stavěly emporia a kůr v r. 1717, r. 1719 je v účtech velký sumární výdaj za interiér, r. 1721 zbývalo zaplatit za varhany 10 zl. Na základě srovnání s dalšími nástroji připisujeme autorství Martinu Leopoldovi Nedvědovi, slánskému varhanáři, původem z Rynholce. R. 1751 byl nástroj prodán do Svrkyně, v Lidicích si postavili varhany nové. Po vypálení lidického kostela nacisty je to asi jediná zachovalá hmotná památka.

Nástroj byl renovován r. 1846 Josefem Suchým ze Slaného (účetně i podle nápisu uvnitř), v 1. pol. 20. stol. se upravuje uzpůsobení (doplnění) vzduchové soustavy ke šlapání a transfer do Budeniček.

Popis: Jedná se o 4 rejstříkový varhanní pozitiv, pišťalová skříň stará, o třech polích oddělených lizenami s orámovanými vpadlinami. Prospektové pišťaly původní, 7 – 5 – 7, zdobené bradavicemi uspořádanými do křížku nad horním a pod spodním labiem. Klaviatura s rozsahem C – c3 s krátkou oktávou, potahy novější. Rejstříkové páčky kovové, vzdušnice zásuvková. Dispozice: Copula 8' Lg kryté, Copula 4' Lg kryté, Principal 2' Sn prospek+int., Quint 11/2'. Strop skříň osazen dvěma původními mnohaskladovými (moldánkovými) měchy, okožení novější (měchy nyní odstavené). Postament mladší (1751), v postamentu novodobý zásobní měch se dvěma šlapadly.

Stav a doporučení: Nástroj je řemeslně velmi kvalitně zhotovený a není významně poškozený červotočem. Kůže na pohyblivých a těsnících dílech jsou opotřebené a vyžadují renovaci (ventily, pojezdy zásuvek, okožení měchu). Vhodná by byla revize klaviatury, registratury, vzdušnice a pišťalového fondu s odstraněním závad. Nástroji by výrazně prospělo připojení tichoběžného ventilátoru, při

šlapání dochází k výrazným výkyvům tlaku vzduchu a k rázům, což má negativní vliv na zvuk. To lze realizovat bez jakékoliv újmy na památkových hodnotách nástroje. Přes tyto (odstranitelné) závady je zvuk nástroje kvalitní, zpěvný a dostatečně nosný k doprovodu bohoslužeb v přiměřeném prostoru kaple KCMT. Určité omezení představuje pro varhaníky tzv. krátká hluboká oktáva, v době barokní obligátně stavěná. Současnou liturgii však lze i na tuto krátkou oktávu plnohodnotně doprovodit, jak dosvědčuje přibližně stovka běžně liturgicky využívaných varhan s krátkou oktávou v diecézi.

Z organologického hlediska lze tento pozitiv pro užití v kapli doporučit.

Štěpán Svoboda – diecézní organolog

Pohled varhaníka

Zprávu o možnosti trvalého umístění barokního varhanního pozitivu v prostoru kaple KCMT jsem uvítal nejen jako zpěvák scholy či trochu muzikant, ale i jako architekt a památkář. Myslím, že není sporu o tom, že prostor kaple je krásný a působí příznivým dojmem, jak potvrzují i slova známého teoretika moderní architektury Zdenka Lukeše.

Je zdařilým architektonickým dílem současnosti – je výrazem dnešní doby, této době odpovídá charakter stavby, koncipování prostoru i styl jeho zařízení. Vše vytvořili naši současníci a i my jako současníci prostory vytvořené před nemnoha lety užíváme.

My však máme nyní možnost toto časové omezení překročit a současně dílo obohatit o dílo minulosti, které především přináší potřebnou službu pro hudební doprovod liturgie, a zároveň je také krásné. Jeho krása je jiná, je jakoby z jiného světa a je až překvapivé, jak se tyto různé světy přátelsky potkávají. Tato různost celkový estetický účinek neruší, ale posiluje. Bylo tomu tak i vždy

v historii – mísila se gotika s renesancí, barokem či klasicismem, ve stavbách, mobiliáři i v celých městech, jako je např. Praha.

A my nyní oceňujeme právě ten mnohvrstevnatý celek. Ale to není všechno, proč tu vítáme tohoto posla minulých časů. To má ještě další dimenzi. Lidé v minulosti, kdy vznikl náš varhanní pozitiv, obvykle dávali k oslavě Boha vždy to nejlepší, co měli a uměli. Díla z té doby vyjadřují jak vytríbené estetické citění, tak obdivuhodnou řemeslnou zručnost, a zejména pak lásku, s jakou bylo dílo zhotovováno.

A s tím dílem, které tu bude s námi, budeme uvedeni ve společenství i s těmi, kteří to dílo vytvářeli a také po více než tři staletí užívali. Je až vzrušující, když si uvědomíme, že prvních několik desetiletí /přibližně v letech 1700 – 1740/ zvuk tohoto nástroje slyšeli farníci v Lidicích, jistě převážně předkové těch, které postihla tragédie v roce 1942.

Vojtěch Láska

Pohled faráře

Milí bratři a sestry,

když jsem zjistil, že je možno získat nástroj, který posloucháte zapůjčený již od září v kapli KCMT, zdaleka jsem o něm nevěděl vlastně nic. Ale to, co

napsali diecézní organolog a náš farník, odborník na památkovou péči Vojtěch Láska, mne dostává do kolen. Dokonce tu byla i paní Ing. arch. Rotbauerová, která KCMT projektovala, a i té se tato šance získat takovýto nástroj pro KCMT líbila. Sešli jsme se proto společně s organologem a varhaníky a následně se poradili i v pastorační radě. Probrali jsme horem dolem i mnohé jiné varianty. Přesto, že byla chvílkami diskuze i bouřlivá, ale z mého pohledu nakonec velmi důstojná a respektující. Vidím jako velmi dobré, abychom kapli KCMT osadili tímto nádherným nástrojem. Co to pro nás znamená?

1. Dostaneme ho darem
2. Zaplatíme si rekonstrukci cca 265–285 tis bez DPH
3. Získáme unikát, který má i svou hodnotu národní, skrze spojitost s lidickým kostelem.
4. Máme opět něco nového, co nabídnout Jižnímu Městu, aby se mohlo potkat s Kristem, byť možná prvoplánově přijdou za hudbou
5. Případní noví opravdoví zájemci o varhanní doprovod budou mít možnost i v KCMT cvičit na sice omezeném, ale opravdovém pišťalovém nástroji.

Těším se tedy na společnou radost i společné tvoření!

P. Michael

Nové farní společenství pro mladé lidi

Milí farníci,

hlásíme se z nového spolča mladých a rádi bychom se s vámi podělili o to, jak se nám zatím vede. Poprvé jsme se sešli v září, už tehdy v hojném počtu.

Aktuálně tvoříme asi 20člennou skupinu. Naše programy jsou různorodé, často jsme v klubovně, kde spolu zpíváme, modlíme se, diskutujeme a vymýšlíme kdekjaké lumpárny. Jindy zas pomáháme na farních akcích nebo jedeme na výlet. Vyrázili jsme např. na Godzone tour do Brna a teď nedávno jsme byli v okolí

Undřejova, kde jsme si dali i s otcem Michaelem pěkných 15 kiláčků. Také vznikl náš oficiální název, a to „Spolčo BB“ – Boží Beránci (na fotce hlavní maskoti).

Máme radost, že se to celé uchytilo a vytvořili jsme skvělou partu. Tak budeme určitě rádi za každou přímluvnou modlitbu, ať nám to i nadále takto pěkně funguje a společně se posouváme blíže k Hospodinu.

Těšíme se někdy na viděnou!

Juliana

Z farní charity: Tříkrálová sbírka 2024

Farní charita Praha 4 - Chodov

Na začátku roku proběhne v celé republice Tříkrálová sbírka, kterou organizuje Charita k podpoře svých lokálních, celostátních i zahraničních aktivit.

Výtěžek Tříkrálové sbírky je rozdělován dle následujícího klíče: Arcidiecézní charita Praha využije 15 % získaných finančních prostředků k rekonstrukci a opravám Domova pro seniory kardinála Berana ve Staré Boleslavi a k pomoci rodinám, mládeži a dětem v krizi, dále na zahraniční projekty Arcidiecézní charity Praha, konkrétně na pomoc chudým rodinám a dětem v Taškentu (Uzbekistán) a obětem domácího násilí a chudým rodinám s dětmi v Biškeku (Kyrgyzstán). 5 % z vybrané částky bude použito k podpoře celostátních charitativních projektů. 5 % jde na režijní náklady sbírky, tedy ve prospěch Charity ČR.

65 % z vybrané částky se vrací zpět k subjektu, který sbírku organizuje v dané lokalitě. V letošním roce tedy k nám na Charitu Praha – Chodov. Naše Charita vybrané finanční prostředky využije k podpoře svých sociálních projektů.

Předpokládáme, že příspěvek do sbírky bude možné třemi způsoby. Od 1. do 14. ledna 2024 bude možné přispět koledníkům do zapечатěných kasiček. Koledníci Charity Praha – Chodov budou mít ke kasičkám připravenou také kartičku s QR kódem, platba pomocí bankovní aplikace v mobilním telefonu tak bude realizovatelná kdekoli. K dispozici bude i mobilní platební terminál, příspěvek do sbírky půjde poprvé i pomocí platební karty.

Po Praze by také měly být rozmístěny stacionární kasičky. Seznam míst, kde budou tyto kasičky umístěny, najdete na webových stránkách a facebooku jednotlivých Charit a Tříkrálové sbírky. Dále můžete finanční prostředky poslat pomocí online koledy. Ta bude probíhat od 1. do 31. ledna 2024.

Finanční prostředky je možné posílat na číslo účtu 66008822/0800, pokud chcete podpořit přímo Charitu Praha – Chodov, napište variabilní symbol 777910016. Platbu můžete poslat i přes webový formulář a z nabídky si vybrat Charitu, kterou chcete podpořit. Poslední možností je načíst QR kód, který najdete přímo vedle tohoto článku, na našich webových stránkách nebo facebooku a na plakátech, které jsou k dispozici v kostele.

Budeme vám velmi vděční, pokud připravené plakáty roznesete po domech v okolí vašeho bydliště. Za veškerou pomoc, podporu a dary vám velice děkujeme.

Srdečně zveme všechny koordinátory a koledníky na požehnání a bohoslužbu slova s pražským arcibiskupem Mons. Janem Graubnerem, které se koná v kostele sv. Tomáše, Josefská 28, Praha 1, dne 5. 1. 2023 od 15:00, a následný Tříkrálový průvod. Průvod začne na Mariánském náměstí cca v 15:30 a přes Karlův most půjde na Staroměstské náměstí.

Máme pro vás ještě pozvání na Tříkrálový koncert v Komunitním centru Matky Terezy, 6. 1. 2024 od 15:00 hodin. Můžete se těšit na Českou vánoční mši Jana Jakuba Ryby v podání Pražského smíšeného sboru. Vstupné dobrovolné, výtěžek z koncertu bude věnován na podporu Tříkrálové sbírky.

Přeji vám požehnaný rok 2024.

Eva Černá

QR PLATBA:

(Nascanujte skrze aplikaci mobilního bankovníctví)

MIKULÁŠ OPĚT BYL V KCMT

Ano. Mikuláš i letos dorazil do KCMT. Moc se na všechny těšil a dětem zanechal v připravených balíčcích vzkaz, vzkaz z NEBE od Pána Boha: „Radujte se v Pánu vždycky; znovu říkám: Radujte se!“ (Flp 4, 4) - Je krásné, jak On na každého z nás s láskou myslí... Měli bychom vědět, že nás všechny má Bůh moc rád.

Mikulášská nadílka v KCMT není jen tak obyčejná nadílka pro děti z farnosti, kde se Mikuláš ukáže, s každým si popovídá, předá balíček a zase odejde. Tak tomu bývalo dříve, kdy ještě Mikuláš chodíval do Křesťanského centra v Modletické.

S postavením Komunitního centra se od roku 2007 naskytla příležitost otevřít se Jižnímu Městu a nabídnout naše prostory a trochu křesťanství našim sousedům. Akce se brzy dostala do povědomí místních obyvatel a tradičně se nadílky účastní kolem 300 dětí. Pokud 5. 12. připadne na víkend, tak i více.

Organizaci nadílky jsem převzala po Jardovi Olšanském v roce 2016. Těšila jsem se na to, ale zároveň jsem si vůbec nebyla jistá, jestli jsem si neukousla moc velké sousto. Už v předchozích letech jsem Jardovi pomáhala shánět a koordinovat dobrovolníky. Nicméně na akci jsem zůstávala hlavně fotografem. Najednou se to mělo změnit a focení se mělo přesunout až na druhou kolej...

Až do roku 2020 byl scénář v zásadě jasný. Navícený Mikuláš sejde z kopce, utíší čerty a po-

zve lidi do KCMT. Po promluvě se Mikuláš usadí a zdraví se s jednotlivými dětmi. Andělé podávají balíčky, popř. jsou k dispozici k vyslechnutí básniček/písniček. Děti si čekání na Mikuláše mohou zpestřit aktivitami na několika stanovištích cestou do NEBE (na pódium). I tak ale bylo zapotřebí oslovit hodně dobrovolníků (obsluha stanoviště, andělé, osvětlovači, koordinátoři davu, zvukař, fotograf...). Vůbec jsem si nedokázala představit, že bychom využívali i venkovní terasu, abychom odlehčili tlačenci v sále, a veškeré nápady tímto směrem jsem rezolutně odmítala (zima, tma, nejspíše počasí, nesnadné ozvučení).

Pak se to ale zlomilo a změna přijít musela. Jeden rok se nadílka nekonala vůbec, druhý v omezeném režimu s mikulášským výdejním okénkem. Místo stanovišť s aktivitami vznikl fo-

tokoutek s andělem, a i když se jinak akce konala venku, poprvé bylo během nadílky možné nahlédnout do kaple. V dalším roce se Mikuláš vrátil na kopec a přibýlo zase několik stanovišť. Možnost prohlédnout si kapli a něco se o ní dozvědět zůstala, z čehož mám obrovskou radost. Víceméně v tomto formátu proběhla akce i letos. Dnes si už nedokážu představit, že bychom nadílku pořádali jen uvnitř jako dřív. Důvodem je i počet dobrovolníků, kterých se na akci pohybuje min. 40 a kteří potřebují zázemí, šatnu a kostyměrnou.

Během prvních let jsem si tvořila podklady ke všem rolím, abych je další rok mohla jen vzít a jednoduše zaktualizovat. Hodně z toho dnes už neplatí, tak tvořím podklady nové. Teď to ale

jde o něco hůř, protože spousta věcí se teprve utváří a dle zpětných vazeb nejen od dobrovolníků upravuje tak, aby v dalším roce mohla nadílka proběhnout zase o něco líp. Myslím ale, že se to daří, a i když mám pocit, že už mě jen tak něco nepřekvapí, vždy se něco najde...

Z řádek uvedených výše se může zdát, že vše připravuji sama. Není tomu tak. Díky Bohu mám kolem sebe několik členů KSK a spřátelených

dobrovolníků, se kterými vytvoříme základní koncepci pro daný rok a individuálně pak dál rozvíjíme. Velkou oporou je skautský oddíl Sněhová vločka i tým farnosti. Další dobrovolníci pak během

listopadu přibývají, a i když někdo nemůže přijít přímo na akci, snaží se pomoci alespoň s balíčkováním, se závěrečným úklidem či přímluvnou modlitbou.

Sílu této modlitby každoročně nejvíce pociťuji těsně před akcí a v jejím průběhu. Ač to v posledních chvílích vypadá bledě a pípá mi jedna zpráva za druhou, že ten a onen nakonec nemůže pro nemoc přijít, zjeví se současně náhrada a všechny důležité pozice se nakonec obsadí alespoň tak, aby akce byla uskutečnitelná. Ne vždy úplně plynulá, ale to už bych asi chtěla moc. Ano, bylo by mi příjemnější, kdybych to věděla dřív a mohla v klidu přeobsadit role podle preferencí a schopností jedinců. Asi ale potřebuji potrénovat mozek a v poslední minutě před vypuknutím rychle vymyslet, na jakém místě hrozí kolaps a kde je potřeba aktuální složení posílit.

Díky všem za pomoc!

Radujte se! **Anička**

Na přípravě návštěvy vzácného hosta se podílely i – „Blechy“

Na konci listopadu jsme si na schůzce zahrály na malou manufakturu, protože jsme pomáhaly balit balíčky na mikulášskou nadílku.

Dohromady jsme připravily přes 300 balíčků. Celkem fuška, i když nejtěžší bylo to, že jsme se na

ty dobroty, které jsme dávaly do balíčků, musely celou dobu koukat... Ale byla zábava a měly jsme z toho dobrý pocit!

Blechy

Děkujeme, milé Blešky!

POZVÁNKA NA FARNÍ PLES

Milí spolufarníci,

19. ledna nás čeká farní ples. Když někoho zve-me, často se stane, že slyšíme: „Já netančím, to víš, ta moje kolena...“ Tradičně jsou na plese mis-ta i mimo sál, kde není takový hluk a je možné si v klidu popovídat.

Ples je především příležitost **potkat se jinak než obvykle**. Taková setkání (nejen na plese) spo-luuvytvářejí pocit, že do farnosti patříme, že jsme **tu doma**.

Rádi bychom vás přizvali i ke spoluúčasti na pořádání, mimo jiné i proto, abychom se více po-znali. Co je pro zdar plesu potřeba udělat?

Dlouho dopředu - domluvit termín, kapelu a předtančení. Měsíc před plesem vytisknout a prodávat lístky. V týdnu před plesem vymyslet

a nakoupit tombolu. V den plesu nachystat sál, udělat výzdobu, dovézt a instalovat osvětlení, koupit květiny pro předtančení.

Přímo na plese je potřeba služba v šatně, prodej vstupenek, prodej tomboly, moderování plesu. Po plese zase uklidit, složit stoly a postavit židle.

Budeme moc rádi, když se k nám přidáte do týmu, rádi poznáme nové tváře a talenty pro tuto službu farnosti.

V KAŽDÉM PŘÍPADĚ vás srdečně zveme, přijďte si zatančit a setkat se. Můžete nám napsat na mariemacounova@centrum.cz.

Těšíme se na společný čas!

Marie + Pavel Macounovi

↓ Z posledního farního plesání

NAPSALI JSTE NÁM: IKONA

Před dávnými a dávnými lety v jedné předaleké galaxii jménem Svatý Ján pod Skalou byla jedna pedagogická škola a v ní vzdělávali i dálkové studenty. Tato galaxie byla velmi vstřícná i pro matky studentky, takže si na víkendové přednášky mohly přivést své ratolesti i jejich hlídače...

Tak se stalo, že se jedno dítě jedné matky (tedy můj ani ne roční syn) rozhodl, že prostě spát v noci je nuda, a hlasitě to dával všem okolo najevo. Uchýlila jsem se s ním kolem čtvrté ranní do jediné místnosti, která mi připadla vhodná – do horní malé kaple. Střídavě sedím, střídavě ležím na koberci, střídavě pochoduji po kapli sem a tam a pokouším se synáčkovi zpívat (chtíc, aby spal), když tu se dveře poměrně prudce otevrou – a stojí v nich vyučující. Nevím, kdo se víc polekal, ale ustáli jsme to všichni zúčastnění. A pak během dne mne našel a donesl mi ikonu Krista 8 x 15 cm...

Prý až zas budeme se synáčkem ponocovat, ať víme, že s námi bdí ještě Někdo.

Jen Ten, kdo na té ikoně je napsán, ví, kolikrát jsem skrze modlitbu před ní zakusila laskavý pohled Lásky samé.

Opět se převalilo nějaké to desetiletí, moji synáčkové už nepotřebovali v noci konejšit a moje cesty se pozměnily. Chvilí se ta má cesta propojila s cestou jisté devadesátileté dámy. Když se ta dáma dozvěděla, že věřím v Ježíše a Jeho bezpodmínečnou lásku, vždycky mne vítala s otázkou:

„Barunko, vždyť ten Ježíš byl přece taky Žid... Proč ho teda ukřižovali?“ Snažila jsem se odpovídat více či méně chytře, učeně, teologicky, historicky, pak už jednoduše a ještě jednodušeji... Nic jiného o Ježíši tu milou dámu moc nezajímalo... Ale zeptala se pokaždé. Když jsem se za ni doma modlila, napadlo mne vzít ji tu výše zmíněnou ikonu. A tak jsem jí řekla: „Milá paní Evičko, tady máte připomínku, že On o vás ví a kouká na vás s velkou láskou... můžete se Ho zeptat sama... a nejen na to, proč a kdo Ho ukřižoval...“

Při dalších návštěvách se mne už neptala..., ale občas mne ujistila: „Trochu s Ním mluvím...“

Během covidu ji převezli do nemocnice a tam se dovršily její dny. Když jsem pomáhala pozůstalým uspořádat její věci, její nejbližší mi předal balíček: „Tohle měla s sebou v nemocnici, je to pro vás.“

V balíčku byla ikona se vzkazem psaným roztrěsenou rukou – VRÁTIT BARUNCE.

Tak se mi „svatojánský Ježíš“ vrátil. Teď stojí na pracovním stole v kabinetě základní školy, občas se mnou je ve třídě a poslouchá moje radosti a žalosti a přijímá děti, které Mu svěřuji... ten kousek dřeva s podobiznou Krále králů, který přišel, aby nám umyl nohy, je mi tu důkazem, že On je s námi po všechny dny našeho života...

Z rubriky napsali jste nám.
Za vaše příspěvky děkujeme.

Dětské okénko

Leden: Oslava zrození z lásky

Milé děti,

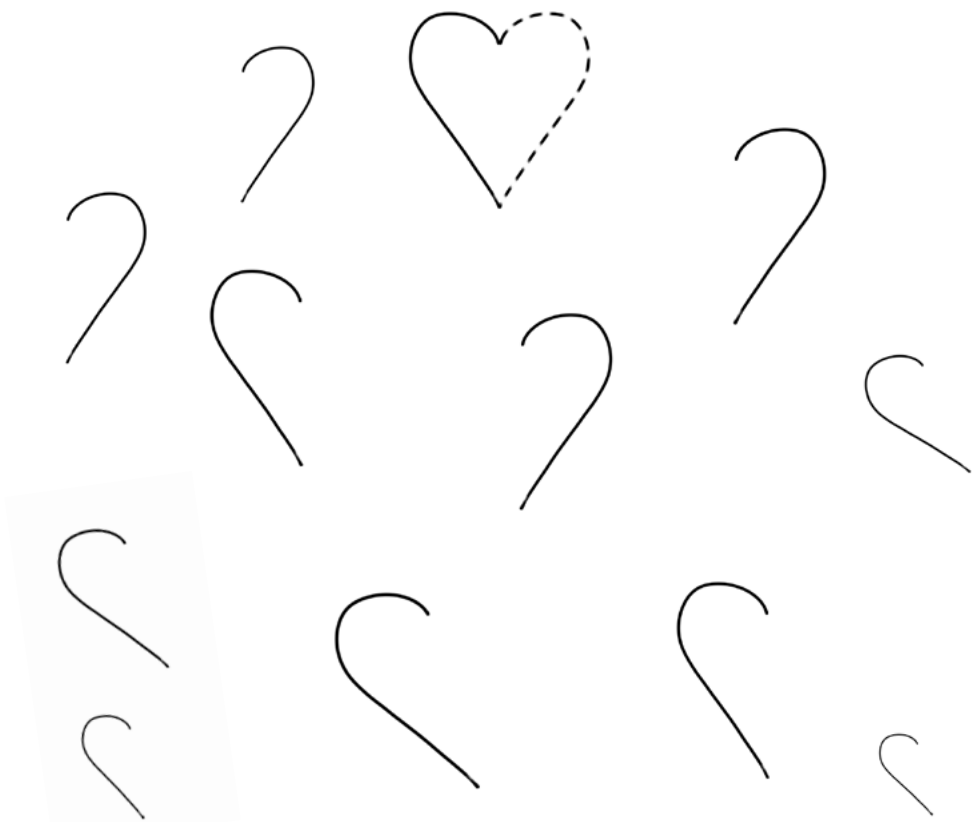
že ty Vánoce ale utekly, vidíte? A kolik radosti přinesly! V našich kostelích se můžeme kochat nádhernými betlémy, které ukazují, jak to možná tenkrát bylo, když se malý Ježíš narodil jako milované miminko a také toužebně očekávaný Spasitel, tj. zachránce. Leden pokračuje svátkem Tří králů, kteří se Ježíškovi přišli poklonit a přinesli Mu dary vpravdě královské. A hop, o dalším lednovém svátku se setkáváme s Ježíšem už dospělým, jak se nechává na poušti křtít od Jana Křtitele. A stalo se přitom něco podivuhodného – sám Bůh říká, že Ježíš je jeho milovaný syn. To muselo být krásné...

Také máte radost, když vám maminka nebo táta povědí, že vás mají rádi? Určitě ano! Máte rádi vy maminku a tatínka? Jasně, že ano! Jak jim to můžeme dát najevo? Pošeptat to do ouška, dát pusku, pohladit nebo třeba nakreslit srdíčko.

Děti ve školce také kreslily srdíčka pro své maminky, jenže nějaký šotek neposeda jim to trochu vygumoval. Pomůžete dětem srdíčka zase dokreslit? Jistě to zvládnete, jste šikovní! A potom je můžete různě pestře vybarvit, aby bylo každé malinko jiné. Myslím, že potěší i vaši maminku.

Příště se na vás těší

Martina Hlaváčová a Blanka

Ahoj holky a kluci,

sotva se po svátečních dnech vrátíte do školy a hned tu máme další svátek – oslnivě zářící hvězda přivedla do Betléma k novorozenému Ježíši tři krále (nebo také tři mudrce). Znali moudré knihy i proroctví a nechali se vést znamením hvězdy až k cíli své cesty. A i my často potřebujeme na na-

ších cestách nechat se vést. Někdy stačí tátova navigace v autě nebo v mobilu, ale ta nás může dovést jen k cíli na mapě. Jaká mapa, navigace či hvězda nás může dovést k nejdůležitějšímu cíli? Zkuste to vyluštit, podobně jako dávní tři mudrci (či králové) luštili v moudrých knihách.

Příště se těší **Blanka**

Začněte na startu a pak podle instrukcí, např.: 1S = 1 krok na sever, tj. nahoru; 2 J = 2 kroky na jih, tj. dolů; 1 V = 1 krok na východ, tj. doprava; 2Z = 2 kroky na západ, tj. doleva. Prázdné políčko = mezera mezi slovy.

2V – 3J – 3V – 2S – 5Z – 5J – 3V – 1V – 4S – 2V –
2J – 3Z – 2S – 2Z – 3J – 3V – 1V – 1J – 4Z – 2S –
1Z – 2S – 2V – 1S – 4V

start	p	J	r	é	d	l
š	á	o	v	č	í	t
i	e	v	l		m	m
ě	ů	e	o	g	ž	ý
ž		ň	š	p	ř	y
š	n	c	u	k	y	k
o	a	s	v	y		ď

Setkání

- Pravidelná středěční **setkání Život z víry** pokračují od ledna zajímavým tématem Ježíš v Písmu svatém. Srdečně zve jáhen P. Urban.
- Setkávání **Spolu s Bibli v ruce** se konají v úterý (kromě 30. 1.) od 19 hod. na faře – čteme Písmo, diskutujeme o něm, společně odkrýváme význam biblických textů a noříme se do modlitby. Zve Pavla Edita Herciková.
- Na **Základy hebrejského jazyka a myšlení** s Pavlou Editou Hercikovou zveme každé úterý (kromě 30. 1.) od 20.15 na faru.
- Setkání **společenství Hnutí fokoláre** – v pondělí 8. 1. od 19.15 v KCMT. Slovo života na leden: „*Miluj Pána, svého Boha... a svého bližního jako sám sebe!*“ (Lk 10,27) Jana a Viktor Friedovi, tel. 731625 949.
- **Modlitební setkání maminek (nejen) na mateřské dovolené** se koná ve středu dopoledne od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi. V lednu se sejdem 3., 10., 17., 24. a 31. 1. Srdečně zve Lýdia Murínová tel.: 730 825 301
- **Páteční dopolední setkávání** – v 9 hod v kapli KCMT bohoslužba slova se sv. přijímáním, poté možnost přátelského posezení ve foyer. 5. 1. nám přijde po bohoslužbě zazpívat dětský sbor z Modré školy. 26. 1. přijedou na návštěvu senioři z Čakovic, proto začneme v 9.30 mší svatou, kterou bude sloužit P. František Čech. Srdečně zveme ty, kteří mají dopoledne volno nebo jsou sami, přijďte potkat nové lidi a zažít společenství. Jana a Viktor Friedovi

Knížní obchůdek

Vůle ke smyslu, Viktor Frankl, *Portál*

Kniha představuje autorský výbor z Franklových přednášek, které měl mezi lety 1946 a 1980. Jejich základní téma je následující: Člověk je tvor hledající smysl (logos) a poskytnout člověku pomoc v jeho

hledání je jedním z úkolů psychoterapie – a to především Franklem koncipované logoterapie. Výbor doplňuje příspěvek Franklovy žačky Elisabeth S. Lukasové o validizaci účinků logoterapie a Logo-test k měření životní smysluplnosti a jejího opaku – existenciální frustrace. Jedná se o jednu z nejznámějších Franklových knih, která byla v tomto vydání obohacena o stať „Alpinismus a patologie ducha doby“.

Viktor E. Frankl (1905–1997) byl profesorem neurologie a psychiatrie na Vídeňské univerzitě a profesorem logoterapie na United States International University v Kalifornii a dalších amerických univerzitách. Je tvůrcem tzv. logoterapie a existenciální analýzy, který se zaměřuje na hledání smyslu v lidském životě. Ve svých knihách Frankl mj. využil své zkušenosti vězně nacistických koncentračních táborů. V Portále vyšly jeho knihy Utrpení z nesmyslnosti života a Teorie a terapie neuróz.

Pět jazyků omluvy, Gary Chapman, *Návrat*

Omluva je jedna z nejtěžších věcí v mezilidských vztazích. Má ale velkou moc. Může zachránit situaci, vztah, manželství nebo pověst. A naopak. Tam, kde někdo omluvu právem očekával, ale nedočkal se, může dojít ke zbytečnému odcizení a ochladnutí vztahů. Co když ale druhý omluvu nepřijme? Jak se máme správně omluvit? A co když omluva pro každého z nás znamená něco jiného? Odpovědi najdete právě v této knize.

Kniha Pět jazyků omluvy vám pomůže překonat mnohá nedorozumění ve vztazích i komunikaci a třeba i napravit to, co se už zdálo úplně ztracené.

Apoštolát modlitby

Úmysl papeže: Za dar rozmanitosti v církvi *Modleme se, aby křesťanská společenství s pomocí Ducha Svatého v rozmanitosti charizmat rozpoznala své obdarování a v různosti liturgických tradic uvnitř katolické církve objevila své bohatství.*

Národní úmysl: Za studenty *Modleme se, aby studenti dobře využívali čas k prohlubování poznání i k rozvoji svěřených darů.*

 FCHODOVINY, zpravodaj ŘK farnosti
Praha – Chodov, 2024, ročník 23

Redakce: Blanka Pitřincová, Katka Friedová (rozhovory), Jakub Šilhavý (grafický design), Anna Procházková a spol. (foto). Za obsah odpovídá: P. Michael Špilar. Náklady na výtisk 16 Kč. Archiv čísel naleznete na kcmr.cz/fchodoviny.
Uzávěrka čísla 15. dne předcházejícího měsíce.
Příspěvky zasílejte na fchodoviny@kcmr.cz.

Možnosti spojení

Kancelář KCMT – Háje

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4
Tel: 242 485 826
E-mail: kancelar@kcmr.cz
Úřední hodiny:
Po–St 8.30–15.00
Úřední hodiny kněze:
Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

Farní kancelář Chodov

Na Sádce 1296/18, 149 00 Praha 4
Tel: 272 934 261
E-mail: kancelar@kcmr.cz

Úřední hodiny kněze:

Pátek 16.00–17.30
(V jiném termínu po předchozí dohodě.)

Bankovní spojení:

Banka Creditas **104782676/2250**
Komerční banka **19-9362170227/0100**

P. Michael Špilar (farář)

P. Dominik Frič (farní vikář)

Farní kancelář (fara – Na Sádce)

Karina Juráková (ředitelka KCMT)

Kancelář KCMT, farní kancelář KCMT

Pavel Urban (trvalý jáhen)

Ladislav Staněk (trvalý jáhen)

Václav Šebek (správce)

Matouš Okrouhlý (předseda KSK Praha)

Vlasta Hamalová (koordinátorka dobrovolníků)

Petr Fried (pracovník KCMT)

Charita – Eva Černá (ředitelka)

Charita – pečovatelská služba

Café Terezie Otevírací doba

- pondělí 15.30–21.30
- úterý 15.30–21.30
- středa 15.30–20.00
- neděle 10.00–13.00

A v době kulturních programů v KCMT. **2. 1. bude kavárna zavřena.** Knižní obchůdek: Ne 10.30–13.00

Aktuální pořad bohoslužeb

	kostel sv. Františka	kaple sv. Matky Terezy
Pondělí	-	-
Úterý	18.00	-
Středa	-	18.00
Čtvrtek	-	6.45
Pátek	18.00	9.00*
Sobota	8.00	-
Neděle	8.00, 20.00	9.30, 11.00

* *Bohoslužba slova se sv. přijímáním*

Bohoslužby v DS Donovalská a K Milíčovu jsou v současné době přístupné pouze pro klienty. Jedna nedělení bohoslužba je přenášena na farním kanále [youtube.com/kcmrpraha](https://www.youtube.com/kcmrpraha).

272 934 261, 603 151 265	farar@kcmr.cz
776 614 411	farnivikar@kcmr.cz
272 934 261	farar@kcmr.cz
731 625 970	reditelka@kcmr.cz
242 485 826	-
272 911 264	-
724 112 799	stanek@kcmr.cz
242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmr.cz
-	info@kskpraha.org
733 770 847	asistentka@kcmr.cz
-	kustod@kcmr.cz
737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

LEDEN

v naší farnosti

Datum	Čas	Akce
6. 1.	16.00	Tříkrálový koncert – Česká mše vánoční J. J. Ryby V podání Pražského smíšeného sboru a farní scholy u kostela sv. Františka na Chodově. Výtěžek koncertu je věnován na Tříkrálovou sbírku Charity ČR. Doporučené vstupné minimálně 200 Kč. (KCMT)
11. 1.	19.00	Zastavení u Matky Terezy s Petrem Glogarem Petr Glogar je karmelitán a terapeut. Znát ho můžete z z Fortny na pražských Hradčanech nebo z manželských setkání, kam jezdí mnoho let jako duchovní podpora. Více info uvnitř čísla. (KCMT)
19. 1.	19.00	FARNÍ PLES K tanci a poslechu hraje REPETE. Vstupenky k zakoupení v kanceláři KCMT nebo v neděli v knižním obchůdku. (KCMT)
21. 1.	15–18.00	Odpolední tančírna se skupinou Hvězdný prach Otevřená Café Terezie. Vstupné pro jednotlivce 100 Kč, pro pár 190 Kč. (KCMT)
24. 1.	19.30	Koncert Musica Academica Amatérský komorní smyčcový orchestr (Bach, Douša, Nielsen). Výtěžek ze vstupného bude věnován na rekonstrukci křížové cesty v kostele sv. Františka z Assisi. (Kostel sv. Františka).
25. 1.	19.00	Nad uměním života Jak vzorce z rodiny ovlivňují mé vztahy? IV. setkání s psychoterapeutem Mgr. Vlastimilem Marušákem nad tématem: Každý z nás má svoji rodinu, z které vzešel, a je tomu tak dobře. Ale jak se do nás tato rodina vepsala, nemusí být nutně fatální, anebo neměnné.
2. 2.	14.30– 17.00	JIHOMĚSTSKÝ MASOPUST Masopustní průvod od metra Opatov, v KC Matky Terezy soutěže a tvoření pro děti. 16.00 písničkové pásmo s Myš&Maš. Otevřená Café Terezie s masopustními dobrotami. Bližší info na kcmt.cz

Pravidelný program:

- **Kurzy tance pro dospělé** – s Taneční školou Astra. Zahájení 8. a 9. ledna.
- **Cvičení nejen pro seniory**. Každou středu 9.15–10.15 a 10.30–11.30, vede Radka Pospíchalová, bližší informace reditelka@kcmt.cz.
- **3.–10. 2. Jarní prázdniny v Krkonoších pro děti a mládež**. Chata Lucky, Pec pod Sněžkou. Bližší informace Jan Procházka, T. 608 228 730, e-mail: hory@kskpraha.org

Cena 1 výtisku 16 Kč.